

Tuja učenost... Črtica pod tem naslovom je izšla leta 1910 v Ljubljanskem Zvonu. Ker je tu pojem zelo konkretno opredeljen, je morda tu prvič uporabljen.

Rutar... Simon Rutar... umrl 3. maja 1903. Torej terminus ante quem non.

Zola... Zolajev *Germinal* je izšel v nemščini v Reklamki (št. 4928/32) leta 1907. Verjetno je bila ta izdaja Cankarju na razpolago.

Manj si vreden... Izraz, ki spominja na Adlerjev »Minderwertigkeitsgefühl«. Adlerjevo delo: *Studie über die Minderwertigkeit von Organen und ihre psychologische Kompensation* je izšlo leta 1907 na Dunaju.

Zimskega večera

Gregor
Strniša

I

Nič več ne sneži,
Zunaj dan temní.
Čim bolj je dan teman,
tem manj si v noči sam.

Čez zmeraj manjšo sobo
gledaš blede okno.
Kar vidiš skozi šipe,
niso nič več hiše:

je most, je stolp, je grad,
je luna v njem doma.
Z lin strmi skoz noč.
Skoz noč zapoje rog.

II

Skoz noč zapoje rog,
spusti se dvizni most.
Po mostu stopa mož.
Na levo nogo bos.

Desno pa stopalo
je težko nakovalo:
na nogi škorenj železen
in kriv in živ in jezen.

Z levice mu visi
porisan, pisan ris.
Laterno desna drži,
vešča je sveča v nji.

III

Vešča je sveča v nji,
slepi moža v oči —
a škorenj hoče, gre,
ga nosi v križem svet.

Svet se vrača v krogu
k možu v krivem škornju.
Pred vrata grada pride —
pridvizni most se vzdigne.

Druga, tretja pot:
mož je bela kost.
Ljuba lepa noč,
kdaj bo rešen mož?

IV

Kdaj bo rešen mož?
Skoz noč zapoje rog.
Kod hodi živa kost?
Bil je zadnji krog.

Doneče nakovalo
je večje, ravno — samo.
Snovi, oblike druge,
stoji pod gradom lune.

Visi v verigah most.
Odplava na svoj dom —
tih ko zimska noč,
somen, bronast — zvon.

V

Someren, bronast — zvon
je postala noč.
Čez rob z vseh strani
snežinka pridrsi.

Drobna slika dneva
od povsod odseva.
Za šipo pa se tiho
vrti hiša za hišo.

Te ni za hip oko
gledalo od povsod?
So bile tvoje oči?
— Nič več ne sneži.

Saša
Vuga

Erazem Predjamski
(Odlomek)

V IMENU OČETA, sina in svetega duha. Učenemu in velespoštovanemu gospodu bralcu tole sporočilo po njegovi milosti in moji želji: zaradi skorbuta so mi do poslednjega izpadli zobje. Tudi vode ne morem več zadrževati. Špitalski padar Cosmus, bradat majhen babjek, me tolaži s pijavkami. Skuhal mi je mišje kakce, hermeliko, pol strani iz španskega molitvenika in pa tavžent-rožo.

Ponoči tu in tam popeketa vzdolž ječ po ozki, zviti ulici, pokriti s kamenjem od Bistrice, skrivnosten sel. Uzrem le plamenico, ko z jezdecem utone pod obok.

Na svetlo dano z imprimatorjem tovariša cerkovnika Venceljna Blažine in s temle pojasnilom: rokopis sta lani rano poleti odkrila kleparski mojster Metelko in vajenec Srečko Lipičar v jabolku vrh cerkve sv. Tomaža. Trgala sta stari baker s strehe, da bi zvonik oblekla v novo kotlovino. Papirja, popisanege z drobno, razločno pisavo, je najmanj za kilo. Bil je v bučki za vino. Čebelni vosek je še prav lepo zalival lipov čep. Čez trebuh se je steklu vil vrž VINUM VERBA MINISTRAT, vino ponuja besede.